

— i Modsætning til tidligere — meget vidtgaaende Regler om Særbehandling af Lovovertrædere efter disses Alder, Karakter og psykiske Tilstand. For det første indføres en særlig Straf for Personer mellem 15 og 21 Aar i Form af Ungdomsfængsel (Straffelovens §§ 41—43). Dernæst kan Retten med Hensyn til visse psykisk abnorme Personer (Psykopater), der skønnes egnede til Paavirkning gennem Straf, bestemme, at Straffen skal udstaa i et for saadanne Personer indrettet Særfængsel (Psykopatfængsel, Straffelovens § 17, Stk. 2). Foruden disse 2 Former for Særstraf indeholder Straffeloven Regler angaaende Anvendelse af Forvaring i Stedet for Straf over for visse Klasser i psykisk Henseende normale Forbrydere, nemlig erhvervs- eller vanemæssige Forbrydere. Loven indfører i saa Henseende 2 Former for Forvaring (Straffelovens 8de Kapitel §§ 62—69), dels en mildere Form, Arbejdshus, beregnet for den relativt ufarlige Gruppe, dels en strengere Form, Sikkerhedsforvaring, beregnet for saadanne erhvervs- eller vanemæssige Forbrydere, overfor hvem Hensynet til Samfundets Sikkerhed findes at kræve den alvorligste Reaktion.

Spørgsmaalet om *Udstaaelse i Statsanstalter eller kommunale Anstalter* er ved Straffeloven af 1930 løst paa følgende Maade:

Ungdomsfængsel, Psykopatfængsel, Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring skal alle udstaa i særlige dertil bestemte Anstalter eller Anstaltsafdelinger, der tilhører Staten eller dog staar under dens Styre (Statsanstalter). Ligeledes skal den i Straffelovens § 70 omhandlede særlige Forvaringsanstalt for Psykopater, der ikke anses for egnede til Paavirkning gennem Straf, tilvejebringes af Staten.

Med Hensyn til de almindelige Frihedsstraffe — Fængsel og Hæfte — opretholdes ved Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. § 20 indtil videre en Ordning, der — i al Fald formelt — i det væsentlige svarer til den hidtil gældende Ordning, medens Spørgsmaalets endelige Løsning er udskudt ved følgende Overgangsbestemmelse: „Inden 5 Aar efter Borgerlig Straffelovs Ikrafttræden fremsætter Regeringen Lovforslag til Afgørelse af, i hvilket Omfang Frihedsstraffens Fuldbyrkelse udelukkende bør foregaa i Anstalter, der tilhører Staten eller dog staar under dens Styrelse (Statsanstalter).“

Ifølge Ikrafttrædelseslovens § 20, 2det Stykke, gælder, indtil en saadan Lov kan træde i Kraft, følgende Regler: *Fængsel*

udstaa i Arresthus, naar Afsoningstiden ikke overstiger 6 Maaneder, medens Fængsel i over 6 Maaneder udstaa i Statsanstalt. Denne sidste Regel finder ogsaa Anvendelse, dersom nogen skal afsone flere Fængselsstraffe i Forbindelse med hinanden, og enten en af Straffene skal udstaa i Statsanstalt eller den samlede Straffetid udgør over 6 Maaneder. Ved Genindsættelse efter Løsladelse paa Prøve finder Afsoning Sted i Statsanstalt uden Hensyn til Længden af den tilbagestaaende Straffetid. Hvor Fængsel anvendes som Forvandlingsstraf i Stedet for Bøde, udstaa Straffen i Arresthus uden Hensyn til Afsoningstidens Længde, hvorved bemærkes, at Forvandlingsstraf kan idømmes indtil 9 Maaneder; en Undtagelse gælder dog, naar Forvandlingsstraf skal udstaa i Forbindelse med en Hovedstraf, der skal afsones i Statsanstalt.

Det afgørende Kriterium for, om en Fængselsstraf vil være at udstaa i Statsanstalt eller i Arresthus er ikke den ved Dommen idømte Straffetid, men den faktiske Afsoningstid, det vil sige Straffetiden med Fradrag af det Tidsrum, som Dommen i Medfør af Straffelovens § 86 bestemmer skal anses som udstaaet ved Varetægtsfængsel.

Hæfte udstaaes altid i Arresthus, hvad enten Hæfte idømmes som principal Straf eller som Forvandlingsstraf.

De kommunale Arresthuse huser heretter i Øjeblikket — foruden Varetægtsfanger — følgende Fangekategorier:

- 1) Fængselsfanger med en Afsoningstid af 6 Maaneder og derunder, dog hvor det drejer sig om Forvandlingsstraf indtil 9 Maaneder.
- 2) Hæftefanger uden Hensyn til Straffetidens Længde.
- 3) Personer, der afsone Underholdsbidrag, hvilken Afsoning stedse sker efter Reglerne om Straf af Fængsel. Ingen kan hensættes til Afsoning i længere Tid i Løbet af 1 Aar end 120 Dage (Ikrafttrædelseslovens § 18).
- 4) Afsoning af Tvangsbøder, der altid sker efter Reglerne om Straf af Hæfte. For Afsoningens Varighed gælder særlige Regler, men ud over 180 Dage kan den samlede Afsonings Varighed ikke udstrækkes (Ikrafttrædelseslovens § 17).

Det kommunale Arrestvæsen omfatter i alt 97 Arresthuse, hvoraf det langt overvejende Antal er beliggende i de forskellige Købstæder. I samtlige Arresthuse er Plads til 2 200 Personer, hvoraf 613 i København.